

19. § 9 og kapiteloverskriften „IV. Foreløbige love“ udgår. (Kapiteloverskrifterne V-XVIII ændres til: IV-XVII).

20. Efter § 8 indføres som ny paragraf (§ 9):

„På ethvert trin af en sags behandling kan den henvises til prøvelse i et udvalg. Sker henvisningen under en allerede påbegyndt behandling, stilles dennes fortsættelse i bero under udvalgsbehandlingen.“

21. I § 10, stk. 1, indsættes som nyt punktum før 1. punktum:

„Lovforslag skal være affattet i lovsform.“

22. Til § 11 føjes som nyt stykke:

„2. Når et lovforslags overgang til 2. behandling er vedtaget, beslutter tinget, om lovforslaget skal henvises til behandling i et udvalg eller overgå direkte til 2. behandling.“

Til nr. 19.

Det foreslås, at den særlige bestemmelse om behandling af foreløbige love udgår som overflødig. Dels vil foreløbige love kun kunne forekomme overordentlig sjældent, især efter at kongens adgang til at udstede sådanne love ved grundloven af 1953 er begrænset til tilfælde, hvor folkettinget ikke kan samles. Dels vil forelæggelse af en foreløbig lov mest praktisk kunne ske i form af fremsættelse af et lovforslag, hvis indhold dækker den foreløbige lovs indhold (jfr. f. eks. de midlertidige love af 7. maj 1945). I så fald gælder de almindelige regler i forretningsordenen om lovforslags behandling. Hvis forelæggelsen af en foreløbig lov skulle ske på anden måde, vil forretningsordenens regler om behandlingen af forslag til folketingsbeslutninger være anvendelige.

Til nr. 20.

Om ændringsforslaget henvises til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 8.

Til nr. 21.

Den foreslåede bestemmelse fandtes tidligere i folketingets forretningsorden, men udgik i 1953, uden at der dog derved tilsigtedes nogen realitetsændring, og selv om den må forudsættes stadig at gælde, jfr. Poul Andersens Dansk Statsforfatningsret, side 323, er det dog at foretrække, at den genindsættes, hvilket ændringsforslaget går ud på. Dette så meget mere som reglen ikke er en selvfølge, f. eks. gælder den ikke i Sverige, hvor der til medlemmers „motioner“ ikke kræves lovsform.

Til nr. 22 og 24.

Ifølge praksis henvises de fleste lovforslag til udvalgsbehandling, efter at deres overgang til 2. behandling er vedtaget.

Efter 2. behandling henvises et stort antal af disse lovforslag til fornyet udvalgsbehandling, hvorimod lovforslag, der ikke har været henvist til udvalgsbehandling efter 1. behandling, næsten aldrig henvises til udvalg efter 2. behandling.

Reglerne i folketingets forretningsorden om henvisning til udvalgsbehandling er